

## הלקח

### הגדרה של פסח וhalbוב

ה

↑  
female  
↑  
אִיָּה - קַדְשָׁה  
↓  
Male  
↓  
עֲמָדָה

וזאת כדכתיב בזאת יבא אהרן אל הקדש, ובחדש ניסן יש עבודת של יהוה"ב, עבודת הזאת בתדרש זהה. העבודה של יהוה"ב הוא עבודת מתוך יראה, נקרא בשם זאת, זאת מורה על יראת שמים, וניסן הוא עבודת אהבה, וכן נכתב 'זהה' שהוא לשון זכר, כי יראה היא מידה נוקבא ואהבה הוא דבר כראיתם בספרים התק'. כל יום של ניסן הוא בבחינת עבודת הזאת, וזה מה ששאל הרשע מה העבודה היהת, אינו מבין שימי הרשע מה העבודה היהת, אינו מבין שמי עבדה, וזה מה שהוזעיא עצמו מן הכלל, הינו מה שוכנים בני ישראל להיות עובדים בחודש זהה.

שואל שאינו מבין העבודה של לכם דהינו לעבד בעניינו 'לכם', ולפ"ז יש לפרש כי יהוה"ב הוא מבין לצורכי להתחנות אבל עבודת שיהיה ביהוה"ב ויהיה לכם זה אינו מבין. כל החודש הוא מאד חשוב, כל רגע הוא עבודת, וצריכים לראות שלא לבטל זמן חשוב זהה.



האומר אין תחיה המתים מן התורה הוא כפר בתחיה המתים לפיכך לא יהיה לו חלק בתחיה המתים, אין זה עונש על מה שאינואמין, רק מפני שאין לו חלק בתחיה המתים שכן אינו יכול להאמין בתחיה המתים, דהיינו שהכפירה בתחיה המתים הרו סימן על מדריגתו שאינו שיר לתחיה המתים. וכן כאן הריש שואל כך מפני שאין שיר רח"ל להיות בבחינת עבודת, וזה מה שהוזעיא עצמו מן הכלל, הינו מה שוכנים בני ישראל להיות עובדים בחודש זהה.

צריכים להעיר הימים שככל אחד זוכה להיות עובד, עבודת וזה שיר לכל החודש לא רק ליו"ט, כתיב בחודש זהה, כל החודש שיר לבחינת עבודת. כבר הבנו מה שפירש הרה"ק מרוזין זי"ע יעבדת את העבודה היהת דקאי על העבודה של יום הכהנים שנקרה בשם

טהחי לפניך, בכל רדי, זה מחייב גדול שמור עצמוני היטב וידי להתודות על ; הוא סימן לעבודה ה, ימים של עבודה התגלות אלוקות . העבודה של זאת גן החלונות, צריך זהה, ושאין מקום שא שנצטרך לומר ידו יצרו גدول הימנו ; גдол כמו כן הצד ית ופתחים, וצריך שמירה לבל יפול יציה"ר.

ח באכילה יש כפירה כ פ' שמני פרק ב) כהנים ים, וכאן בלי וריקה רבנן הו אכילה, אם עבודת לכל אחד דוקא לכחן, ויל' הוא עיקר העבודה, ת הגמ' שהקטרה ועכבה.

שיר עבודת השווה ישראל, ויש לפרש בני שאלתו, רק כיוון שאין מבין הא עניין, כמו שפירש ברוטסי מרנו חז"ל (סנהדרין ז)

ברטיב (שםות יב, כ) החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדרי השנה, בבחילת חידוש הלבנה אי אפשר לראותה, ולאחר שיש שעות רוחים מעט, עד חצי החודש שהוא נטמא, ומאו הולך וחסר לנו עד שבסוף החדש אינו נראה, וזה גלגול החזר. וידוע שככל ישראל נמשל לבנה, וצריך לבאר הרמז בזה על דרך העבודה.

גחצ'ן בבל התורה 'חדש נכתב' חסר וי"ו, וכן אין מבין הא עניין, וכן לرمז בזה החדש בגימטריא יאַוְוֵשׁ, כי החדש הוא הכה

# הלהקח הגדה של פסח וhalbוב

בראש חודש היפן  
ה' יתברך,

*(כל גם עלי) בחתיב* (קהלים כג, ז) ו-  
ענין התחרדי  
flies higher  
למעלה מכל העו  
להיות קל לנשך  
birds  
הגשמיות, להפריד,

בחתיב (שם יב, ג-ד)  
לבית אבת  
הבית מהיות משה  
אל ביתו במכסת  
תכסו על השה. ה  
עמ' סכ כתוב לפרש

שה מרמו שהעיקר Be part of  
קדשו של ה' יתבר  
בلتני נפרד מכל,  
צאן מರעיתני (חווי)  
כשה לטבח למני  
מחנהגים עפ"י הב  
לכחילה ציריך לה  
لتakan כל הבית אן  
א' לפ' דרגתו -  
משפחתו שעליו ו-  
כל בני ישראל ה-  
לדאוג שיהא כל  
וטהרה, ואם זה א-  
ביתו, שה לבית, י-  
קרווי, ואם אינו י-  
הבית מהיות מש  
הקרוב אליו, טוב  
ighbors (משל כי, ז, לתקן ה-

Guide your family

איך מתחזקים להיות בשמחה, זה ע"י עאהה  
שהאדם מאמין באמונה חזקה, שגמואוועק by  
כי אלך בגיא צלמות לא אירה רע כי *you are* *is* *you*  
אתה עמדי (קהלים כג, ז), ה' נמצא בתוך איז every you

ההסתר ועייז אפשר לצאת מכל ההסתורות.  
המחנן הדגול רבינו שרוגא פייביל מנדלביץ  
וז"ל היה מראה הילוקוט שמעוני (פיכא ומז  
חקב) י' אלעד המודיע אומר לעתיד לבא  
באם כל שרי אומות העולם לפני הקב"ה  
ומקטרגים על ישראל ואומרם לפניו  
רבש"ע אלו ערו"א ואלו עו"א, אלו מגלי<sup>ר</sup>  
עריות ואלו מגלי עריות, הללו שופכי<sup>ר</sup>  
דמים והללו שופכי דמים, הללו יורדים  
לגיהנם והללו אין יורדים. אמר להם אם  
כן הוא כל אומה ואומה תרד עמה אלהיה  
כי כל העמים ילכו איש בשם אלקיו  
וגו'. רבינו רואבן בשם ר' חנינא אמר  
אל מלא מקרה כתוב אי אפשר לאמרו כי  
באש ה' נשפט, שופט אין כתיב כאן אלא  
נשפט, הוא שאמר דוד גם כי אלך בגיא  
צלמות לא אירה רע כי אתה עמדי.  
זה יינו שהקב"ה כביבול נכנס עם בניו <sup>ו</sup>then its longer time  
לגיון, והפשט בויה כי כשתקדים כי <sup>ו</sup>יגזע longer time  
אתה עמדי אין זה גיהנם, רק זה נעשה  
גן עדן, שהרי הקב"ה הוא שם. וכן בכל  
מצב של הסתר אם האדם מכיר היטב  
וירודע באמת כי אתה עמדי הוא מתמלא  
שמחה וAIN במצב של הסתר בכלל.  
ודבר זה נתחדר בעת יציאת מצרים, שזכה  
בעת הנגולה לידע ולהאמין שכל זמן  
של הגלות היה ה' יתברך ביחד עם בני  
ישראל ושמע תפלים ונתקנת בני ישראל.  
זה הלימוד מן יציאת מצרים ופרשנות  
החודש. וזה ציריך לגורום התחדשות מחדש.

זה כמו עיגול מחשכות לאור ומאור  
לחשכות ושוב מאיר עזה"פ, וזה הואר  
הענין שנשלו ישראל לבנה. בין  
בגשיות בין ברוחניות ציריך לדעת כי  
מהירידה גופא יצא מאפילה לאורה,  
מנקודת הירידה מתחילה העליה. נתקשה  
משה לבנה, מה הדמיון בין כל ישראל  
לבנה מכוסה בהסתטרים, ועל זה השיבו  
הקב"ה דיקא כזה ראה וקידש, כי כל  
כיסוי הלבנה הוא רק לעיניبشر אבל  
באמת הלבנה נמצאת שם והוא מתחילה  
להתנווץ באור חדש. וזה הלימוד בראש  
חדש ניסן כי אין מקום ליושן, כי מן  
הירידה יהיה יציאה לאור גדול.

סבון

אתה בספה"ק בכוונת הפסוק (ישעיה ט, יט)  
כיבשמה תצאו, שעם שמחה שייך  
אחד לצאת מן כל ההסתורות והמייצרים. ויל' נ  
משל למי שעומד בבית אפילו ומחפש דרך  
היציאה, ומהמת גודל החושן אי אפשר לו  
לראות הפתח שדרך שם יוצאים, אך אם  
יהיה שם קצת אור אפילו יהיה מאד חלש  
וקטן, כבר יראה הדרך לצאת, וזה נותן לו  
הכח לצאת שם. כמו"כ במצב של חשכות  
והסתור, היצור הרע אינו מניח לאדם  
שיראה דרך יציאתו ורוצה להיפיל את האדם  
ליושן, והעצה לזה הוא שיהיה בשמחה,  
שמה זה האור במצב של חשכות, בשמחה  
וains ששייך לצאת, רואים דרך היציאה,  
ושאין מקום ליושן, השמחה אינו עצם  
היציאה, רק הוא מראה לאדם דרך היציאה.  
בלי שמחה מסתכלים על המצב בעיניהם,  
שהחרות, הכל נעשה סגור אצל האדם,  
משמעות רואים התקווה.

I → I will find a way out!